

Отже, на сьогодні вчені визначають нові інформаційні освітні технології як здатність студента використовувати програмні ресурси, визнання навчальних інформаційних програм та використання програмних інформаційних пакетів для різних галузей освіти.

ЛІТЕРАТУРА

1. Голівер Н. Нетрадиційні технології навчання. *Соціалізація особистості: зб. наук. пр.* Том XVII. Вип. 2. Київ : Логос, 2018. С. 91–98.
2. Голівець С., Погорельська І., Використання інформаційних технологій при навчанні іноземних мов. *Вісник Національного університету оборони України.* 2012. № 5 (30). С. 4–47.
3. Гринько В. Цифрові технології в гуманістичному дискурсі навчання майбутніх учителів . Слов'янськ, 2019. 122 с.
4. Інформаційно-аналітична підтримка педагогічних досліджень на основі електронних систем відкритого доступу: посібник /за ред. проф. О.М. Спіріна; Київ, 2019. 207 с.
5. Романишина Л., Арестенко В., Романишина Л. Використання інформаційних технологій в умовах інтеграції навчальних предметів. *Наукові записки Тернопільського національного педагогічного університету. Серія: Педагогіка.* 2009. № 3. С. 219–222.
6. Saettler P. *The Evolution of American Educational Technology.* Englewood, Colorado: Libraries Unlimited, Inc., 1990. 539 p.

Юрій БЕРЧУК
(Дрогобич, Україна)

ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ ВОЛОНТЕРСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Фундаментом громадянського суспільства є волонтерська діяльність. Волонтерство – це суспільно корисна, безкорислива та часто безоплатна діяльність, метою якої є досягнення суспільного блага [2, с. 74].

Актуальність волонтерства у сучасному світі визначається низкою причин, серед яких:

– праця волонтерів є ефективним способом розв’язання складних особистісних, суспільних та проблем навколишнього середовища, виникнення яких пов’язане із недостатньою турботою про суспільне благо;

– волонтерство пропонує творчі та сміливі ідеї щодо шляхів розв’язання складних та гострих проблем;

– волонтерство є способом залучення кожного члена суспільства до поліпшення якості життя;

– волонтерство є механізмом прямого адресування проблем тим, хто здатен допомогти у їхньому розв’язанні [1, с. 130].

Об’єктом волонтерства є допомога. Очевидно, що вона може надаватися різним категоріям людей, стосуватися природи чи навколишнього середовища. Як правило, ця допомога може торкатися різних сфер життєдіяльності та реалізовувати діяльність, яку офіційно затвердженим інструментарієм розв’язати неможливо через брак фінансів, кадрів тощо. Відтак для волонтерства важливо не те, кому надається допомога, а те, як вона здійснюється.

Зміст волонтерства складає вільна суспільно корисна діяльність. Це можуть бути разовий акт, або повторювані дії, що є різними за характером, функціями, обсягом, тривалістю тощо. Волонтерська діяльність може полягати в допомозі бідним, вислуховуванні ображених, догляді за хворими й немічними тощо. Важливо, що така діяльність має ненормований та неформальний характер, у ній відсутні жорстка організаційна структура та норми професійної ієрархії. Відтак волонтерська діяльність спрямована на досягнення вищих моральних цінностей, адже є неприбутковою, добровільною, спрямованою на досягнення блага іншими.

Мотивація волонтерства пов’язана із внутрішнім обов’язком, безкорисливою участю, совісністю. На основі опрацювання наукової літератури І. Чайка визначає ієрархію мотивів волонтерів:

- абсолютні вічні цінності;
- самореалізація;
- суспільне визнання, самовизначення, самовираження;
- професійна орієнтація;
- формування необхідних навичок;
- можливість комунікації та міжособистісної взаємодії;
- здобуття лідерських навичок та навичок соціальної взаємодії;
- можливість висловлювати громадську позицію;
- реалізація обов'язку;
- заповнення вільного часу [2, с. 74–75].

Результат волонтерської діяльності полягає насамперед у поліпшенні умов життєдіяльності людей, які потребують турботи, уваги, у збереженні природного середовища, культурного спадку тощо. Однак не менш важливим результатом волонтерства є підвищення рівня довіри в суспільстві, взаємної поваги, злагоди, утвердження справедливості – зміцнення духовності та моральності, які забезпечують повноцінне життя у суспільстві кожної особистості.

З виховної точки зору, волонтерська діяльність корисна і для тих, на кого вона спрямовується, і для самих волонтерів, адже сприяє вихованню духовно-моральних якостей: безкорисливості, доброти, чуйності, працьовитості, взаємодопомоги, взаємовиручки тощо.

Волонтерство сприяє розвитку соціальних компетенцій особистості, активізує її особистісне зростання, сприяє інтеграції людей, що опинилися у складній життєвій ситуації, в суспільство.

Волонтерська діяльність забезпечує реалізацію потреб особистості у розв'язанні суспільних проблем, сприяє розвитку соціальної активності, ініціативи, зміцненню духовно-моральних та демократичних цінностей у суспільстві.

Відтак волонтерська діяльність є способом:

- підтримки та зміцнення духовно-моральних цінностей;
- реалізації кожною людиною прав та обов'язків як члена громади;
- реалізації людського потенціалу;
- взаємодії між людьми, спільного життя у здоровому суспільстві,

спільного пошуку нових способів розв'язання проблем тощо [1, с. 135–136].

Отже, волонтерство є діяльністю, що базується на внутрішній потребі людини безкорисливо допомагати іншим. Воно є важливим чинником об'єднання різних соціальних груп, ключовим елементом системи, спрямованої на формування соціальної відповідальності та активності особистості волонтера.

ЛІТЕРАТУРА

1. Соціальна педагогіка: теорія і технології / за ред. І.Д. Звереві. Київ : Центр навчальної літератури, 2006. 316 с.
2. Чайка І.Ю. Волонтерство: сутність феномена та особливості його функціонування в сучасній Україні. *Грані*. 2017. Т. 20; 7(147). С. 72–79.

Іван БОГДАНОВИЧ
(Дрогобич, Україна)

ПОТЕНЦІАЛ ХРИСТИЯНСЬКОЇ АНТРОПОЛОГІЇ У КОНТЕКСТІ СУЧАСНОЇ ОСВІТИ

Розуміння освітньо-педагогічного процесу в контексті християнської антропології не тільки не суперечить філософії, аледоповнює останню, дозволяючи глибше осягнути проблеми людини, і таким чином проблеми освіти і виховання. Мовиться про виховання (навчання) дітей самим духом християнської Істини. На жаль, сучасні системи освіти деколи не відповідають принципам християнської педагогіки та антропології і навіть